

jungar en aning om mässandaktens innerlighet, kan man uppläsa för dem den rätt goda tolkning av Thomas ab Aquino's *Adoro te devote*, som förekommer i den svensk-katolska bönboken »Oremus» (Stockholm 1909): »Dig, dolda gudom, tillber jag i ödmjukhet . . .»

O Jesu, som förtäckt jag nu får skåda här,  
när fylls mitt hjärtas längtan? — När, o  
Herre, när  
skall jag med salig fröjd uti din Faders  
hus  
få skåda dig med fröjd uti förklarad ljus?

En annan, i vår psalmbok befintlig medeltida nattvardpsalm är 265. Även Johan Hus' hymn (152) bör observeras.

För reformationstidens, ortodoxiens och pietismens psalmdiktning och dess behandling i undervisningen tillåter jag mig hänvisa till J. A.

Eklund, »Vår kyrkopsalm», E. N. Söderberg, »Den kristna psalmen», min lilla skrift »Den svenska psalmboken» (4 uppl., 1922) samt ett snart utkommande texthäfte »Svensk psalmdiktning i urval» med ordförklaringar och anmärkningar av under-tecknad (Gleerups förlag). Där meddelas även anvisningar för genomgång av några typiska nya psalmer i 1819 års psalmbok, varför jag anser mig kunna avstå från vidare ordande om vår psalmbok som kyrkohistoriskt illustrationsmaterial.

Det bör endast till sist erinras om den nytta, vi kunna ha av våra olika kyrkliga och frikyrkliga sångsamlingar som hjälpmedel i kyrkohistorisk undervisning. Så är t. ex. den nya upplagan av »Kyrklig Sång» ganska rik på diktprov ur olika religiösa samfunds och riktningarnas förråd av gudstjänstsånger. Författareförteckningen i bokens slut upplyser om sångförfattarnas andliga hemort.

*Emil Liedgren.*

## Franska evangeliska sånger i svensk översättning.

### III.

Frédéric Chavannes.

*Tu m'as aimé, Seigneur.*

#### 1.

Du, Herre, har mig älskat, förrän världen  
Som är ditt verk, av ljuset upplyst var,  
Och förrän dagens stjärna, som är härden  
För livet i naturen, börjat färden,  
Min Gud, du städs mig älskat har (bis).

Min Gud, du älskat mig, då för din ära  
På korset Jesus Kristus offrad var;  
Då för att evig frälsning mig beskära  
Din ende son min skuld har velat bära,  
Min Gud, du städs mig älskat har (bis).

Min Gud, du älskat mig, när Anden tände  
Sin eld hos mig, då kallt mitt hjärta var,

Och blicken upp mot nya himlar vände;  
Jag frid och helighet i hjärtat kände.  
Min Gud, du städs mig älskat har (bis).

Du städse här skall älska mig! Ej driver  
Mig kött och värld att övergiva dig.  
Är ondskan stor, dock större nåden bliver;  
På all din kärlek svar mitt hjärta giver,  
Du, som skall alltid älska mig (bis).

## 2.

*O Fils de Dieu, mon Sauveur.*

O Du Guds son, min frälsare så kär,  
Vars röst mig städs till salighet vill kalla,  
Styr du mitt liv, låt mig från dig ej falla,  
Mitt hjärta styrk! jag nådeshungrig är.

O Jesu Krist, min frälsare så kär,  
Du banat har för dem vår jord tillhöra,  
Den smala stig, som kan till Fadren föra,  
Din Helge Andes kraft ock mig beskär!

O Du Guds son, min frälsare så kär,  
Omskapa du min håg och böj min vilja,  
Låt intet från din kärlek här mig skilja,  
Och först och sist för dig jag lever här!

## Eugène Bersier.

*Lève-toi, vaillant armée.*

Upp, att kämpa Herrens strider,  
Tappra skara, redo var;  
Seger giver alla tider  
Blott din Gud, som makten har.  
Kämpar i den helga striden,  
Rusten er kring jorden all,  
Efterlängtd är den tiden,  
Då Guds rike segra skall.

Gån att världen uppenbara,  
Huru stor Guds kärlek är,  
Där I sen det mörker vara,  
Låten dagen randas där.  
Folk, som efter frälsning spörja,  
Sägen: »Kristus kommit har»,  
Dem, som över synden sörja:  
»All er skuld för er han bar.»

Tagen med till fjärran länder  
Korset med dess rika tröst,  
Överallt, dit Gud er sänder  
Höjen modigt eder röst,  
Att Guds kyrka sig utbreder  
Och upptager i sin famn  
Mången, vilken sedan beder,  
Kristus, i ditt dyra namn.

Sälle de, som för Guds ära  
Kämpa, lida tåligt här!  
Härlig lön skall Gud beskära  
Dem, när dagen inne är,  
Då de, som för Herren strida,  
Av hans nåd i evighet  
Enligt löfte kunna bida  
Del uti hans härlighet.

R. Saillens.

*Jusqu' à la mort.*

Intill vår död vi skola trogna bliva  
 Och städse som vår konung hylla dig.  
 Du, Jesus, kallat oss att oss begiva  
 Till kamp och död med dig uppå din stig.

Kör: »Intill vår död» som stridsrop skall man höra  
 Ifrån ett folk, som friköpts med ditt blod,  
 Och till vår död som vårt banér vi föra  
 Ditt kors, du, som från döden här uppstod.

Det är en fröjd att för dig, Jesus, strida  
 Och ljuv är varje väg, du med oss tar.  
 Guds lamm, vem skulle icke vilja lida  
 Med dig, som döden för oss lidit har?

Kör: Intill vår död etc.

Intill vår död vi för din makt oss böja,  
 Vi vilja leva, dö, som du oss bjöd,  
 Och med Guds vilja städs oss låta nöja,  
 Som du har tåligt lidit korsets död.

Kör: Intill vår död etc.

Dock, frälsare, vi alla äro svaga,  
 Du vet, att på vår väg vi stappla här,  
 Om du ej, som du lovat, vill oss taga  
 Vid handen och oss städse vara när.

Kör: Intill vår död etc.

Må oss din Ande leda och uppliva,  
 Hans eld till våra hjärtan sprida sig,  
 Så att ett folk allt mer och mer vi bliva,  
 Som segrar över döden än med dig!

Kör: Intill vår död etc.

A. E. Friedlander.

## »Utgångsstycket».

### II.

Återknyttande till föregående artikels mera allmänna krav och fordringar på postludiet, skall jag i det efterföljande söka angiva riktlinjerna, efter vilka ett lämpligt urval ur den tillgängliga orgellitteraturen bör kunna ske.

Såsom den stora, utomordentliga tillgång till äkta kyrkomusik, som i första hand står en till buds, är då främst att nämna koralförspel i olika former från äldre och nyare tid. Alla försök i denna stilart få sin fulländning i ett enda namn, J. S. Bach.